

ÚSTAVA

MEDZINÁRODNEJ ORGANIZÁCIE PRÁCE

P r e a m b u l a

Kedže celosvetový a trvalý mier možno nastoliť len na základe sociálnej spravodlivosti;

a keďže existujú pracovné podmienky, ktoré vytvárajú takú nespravodlivosť, ťažkosti a biedu pre veľké množstvo ľudí, že by mohli spôsobovať rozsiahle nepokoje, ktoré by ohrozili mier a harmóniu sveta a keďže sa naliehavo požaduje zlepšenie týchto podmienok, napríklad, úpravou počtu pracovných hodín vrátane zavedenia maximálnej dĺžky pracovného dňa a pracovného týždňa, úpravou nábora pracovných síl, ochranou pred nezamestnanosťou, poskytovaním primeranej mzdy na zabezpečenie primeraných životných podmienok, ochranou pracovníka pred chorobou z povolania, ochorením alebo úrazom v nadväznosti na zamestnanie, ochranou detí, mladých osôb a žien, zabezpečením v starobe a v prípade zdravotného postihnutia, ochranou záujmov pracovníkov, ktorí sú zamestnaní v iných krajinách, než je ich vlastná krajina, uznávaním zásady rovnakého odmeňovania za prácu rovnakej hodnoty, uznávaním zásady slobody združovania sa, organizáciou odborného a technického vzdelávania a inými opatreniami;

keďže neprijatie humánnych pracovných podmienok ktorýmkoľvek národom je prekážkou aj pre ostatné národy, ktoré požadujú zlepšiť dané podmienky v ich vlastných krajinách;

Vysoké zmluvné strany¹, vedené citmi spravodlivosti a ľudskosti, rovnako ako túžbou zabezpečiť trvalý mier vo svete a v snahe dosiahnuť ciele ustanovené v tejto preambule súhlasia s touto Ústavou Medzinárodnej organizácie práce²:

¹ Zmluvné strany Mierovej zmluvy medzi mocnosťami spojenými a združenými a Nemeckom a Protokol podpísané vo Versailles 28. júna 1919, porov. č. 217/1921 Zb. v znení neskorších úprav. Vysoké zmluvné strany, ktoré podpísali uvedenú zmluvu 28. júna 1919 na strane jednej boli: USA, Veľká Británia, Francúzsko, Taliansko a Japonsko označené v zmluve ako hlavné mocnosti spojené a združené, a štáty tvoriace s hlavnými mocnosťami už uvedenými mocnosti spojené a združené: Belgicko, Bolívia, Brazília, Čína, Kuba, Ekvádor, Grécko, Guatemala, Haiti, Hedžáz, Honduras, Libéria, Nikaragua, Panama, Peru, Poľsko, Portugalsko, Rumunsko, Štát Srbský-Chorvátsky-Slovinsky, Siam, Česko-Slovensko a Urugvaj a na strane druhej Nemecko.

² V ďalšom texte len „ústava“.

I. KAPITOLA - ORGANIZÁCIA³

ČLÁNOK 1

Založenie

1. Týmto sa zakladá stála organizácia, ktorej cieľom je podporovať zámery ustanovené v preambule k tejto ústave a v Deklarácii o cieľoch a zámeroch Medzinárodnej organizácie práce, prijatej vo Philadelphii 10. mája 1944, ktorej text tvorí prílohu k tejto ústave.

Členstvo

2. Členmi Medzinárodnej organizácie práce sú štáty, ktoré boli členmi organizácie 1. novembra 1945, a ostatné štáty, ktoré sa môžu stať členmi v súlade s ustanoveniami odsekov 3 a 4 tohto článku.
3. Ktorýkoľvek pôvodný člen Organizácie Spojených národov a ktorýkoľvek štát prijatý za člena Organizácie Spojených národov rozhodnutím Valného zhromaždenia, v súlade s ustanoveniami charty⁴, sa môže stať členom Medzinárodnej organizácie práce, a to tak, že oznámi generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, že formálne prijíma záväzky vyplývajúce z Ústavy Medzinárodnej organizácie práce.
4. Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce môže prijať členov⁵ do organizácie aj na základe súhlasu vyjadreného dvojtretinovou väčšinou hlasov prítomných delegátov, vrátane dvoch tretín prítomných a hlasujúcich vládnych delegátov. Takéto prijatie nadobudne účinnosť, len čo vláda nového člena oznámi generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, že formálne prijíma záväzky vyplývajúce z ústavy organizácie.

Vystúpenie

5. Žiadny člen Medzinárodnej organizácie práce nemôže vystúpiť z organizácie bez toho, aby o svojom zámere neoboznámil generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce. Takéto oznámenie nadobudne účinnosť uplynutím dvoch rokov od jeho prijatia generálnym riaditeľom, avšak za podmienky, že člen v tom čase splnil všetky finančné záväzky vyplývajúce z jeho členstva. Ak člen ratifikoval akýkoľvek medzinárodný pracovný dohovor, takéto vystúpenie sa na obdobie ustanovené v dohovore nedotkne pokračujúcej platnosti všetkých záväzkov, ktoré z neho vyplývajú alebo sa naň vzťahujú.

Opätovné prijatie

6. V prípade, ak ktorýkoľvek štát prestal byť členom organizácie, jeho opätovné prijatie za člena sa riadi ustanoveniami odseku 3, alebo odseku 4 tohto článku.

³ Medzinárodná organizácia práce (v ďalšom texte len „organizácia“).

⁴ Charta Organizácie Spojených národov (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 30/1947 Zb. v znení vyhlášky č. 127/1965 Zb.).

⁵ Členov Organizácie Spojených národov.

ČLÁNOK 2

Orgány

Stálu organizáciu tvorí:

- a) generálna konferencia⁶ zástupcov členov,
- b) správna rada⁷ zložená tak, ako je to ustanovené v článku 7, a
- c) Medzinárodný úrad práce, ktorý riadi správna rada.

ČLÁNOK 3

Konferencia

Zasadnutia a delegáti

1. Zasadnutia generálnej konferencie zástupcov členov sa konajú podľa potreby, najmenej však jedenkrát do roka. Skladajú sa zo štyroch zástupcov každého z členov, z ktorých dvaja sú vládnymi delegátmi a ďalší dvaja sú delegátmi, ktorí zastupujú tak zamestnávateľov, ako aj pracovníkov každého z členov.

Poradcovia

2. Každého delegáta môžu sprevádzať odborní poradcovia, v počte najviac dvaja poradcovia ku každému bodu programu daného zasadnutia. Keď má konferencia rokovať o otázkach, ktoré sa osobitne dotýkajú žien, aspoň jedným z poradcov by mala byť žena.

Poradcovia z mimometropolitných území⁸

3. Každý člen, ktorý zodpovedá za medzinárodné vzťahy mimometropolitných území, môže vymenovať za dodatočných poradcov pre každého z jeho delegátov:
 - a) osoby, ktoré vymenuje za zástupcov akéhokoľvek takéhoto územia, pokiaľ ide o záležitosti patriace do samosprávnej právomoci úradov takého územia a
 - b) osoby ním vymenované na to, aby radili jeho delegátom, pokiaľ ide o záležitosti vzťahujúce sa na nesamosprávne územia.

⁶ Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce; v praxi Medzinárodnej organizácie práce sa používa aj skrátený názov - „Medzinárodná konferencia práce“ (v ďalšom texte „konferencia“).

⁷ Správna rada Medzinárodného úradu práce (v ďalšom texte „správna rada“).

⁸ Mimometropolitné územia sú územia, ktoré v najrozmanitejších formách spravujú štáty, a sú odlišné od štátneho územia týchto štátov (napr. poručenské, zámorské alebo iné nesamosprávne /závislé/ koloniálne územia).

4. V prípade územia, ktoré je pod spoločnou právomocou dvoch alebo viacerých členov, je možné za poradcov vymenovať osoby, ktoré radia delegátom takýchto členov.

Nominácia mimovládnych zástupcov

5. Členovia vymenujú mimovládnych delegátov a poradcov, ktorých vyberú po súhlase s najreprezentatívnejšími profesijnými organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov príslušnej krajiny, ak také sú.

Postavenie poradcov

6. Poradcovia sa môžu ujať slova len na základe žiadosti delegáta, ktorého sprevádzajú, a na základe osobitného povolenia prezidenta konferencie, nemôžu však hlasovať.
7. Delegát môže písomným oznámením adresovaným prezidentovi konferencie určiť jedného zo svojich poradcov, aby konal v jeho mene ako jeho zástupca; tento poradca, ak takto koná, má právo ujať sa slova a hlasovať.
8. Vláda každého člena oznámi mená delegátov a ich poradcov Medzinárodnému úradu práce.

Poverovacie listiny delegátov a poradcov

9. Poverovacie listiny delegátov a ich poradcov podliehajú verifikácii konferencie, ktorá dvojtretinovou väčšinou hlasov prítomných delegátov môže odmietnuť prijatie ktoréhokoľvek delegáta alebo poradcu, pri ktorom príde k záveru, že nebol vymenovaný v súlade s týmto článkom.

ČLÁNOK 4

Hlasovacie práva

1. Každý delegát má právo individuálne hlasovať o všetkých záležitostiach, ktoré konferencia prerokúva.
2. Ak niektorý z členov nevymenuje jedného z mimovládnych delegátov, ktorého má právo vymenovať, druhý mimovládny delegát má právo zúčastniť sa a ujať sa slova na konferencii, nie však hlasovať.
3. Ak v súlade s článkom 3 konferencia zamietne prijatie delegáta jedného z členov, ustanovenia tohto článku sa vykonávajú tak, ako keby tento delegát nebol vymenovaný.

ČLÁNOK 5

Miesto zasadnutí konferencie

Zasadnutia konferencie sa konajú na tom mieste, ktoré určila správna rada s výhradou akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré konferencia prijala na predchádzajúcom zasadnutí.

ČLÁNOK 6

Sídlo Medzinárodného úradu práce

O akejkolvek zmene sídla Medzinárodného úradu práce rozhoduje konferencia dvojtretinovou väčšinou hlasov odovzdaných prítomnými delegátmi.

ČLÁNOK 7

Správna rada a jej zloženie

1. Správnu radu tvorí päťdesiatšesť osôb, z toho:
 - dvadsaťosem osôb zastupuje vlády,
 - štrnásť osôb zastupuje zamestnávateľov a
 - štrnásť osôb zastupuje pracovníkov⁹.

Zástupcovia vlád

2. Z dvadsiatichôsmich osôb, ktoré zastupujú vlády, desať vymenujú tí členovia, ktorí dosahujú najväčší priemyselný význam, a ďalších osemnásť vymenujú členovia na to vybratí vládnymi delegátmi konferencie bez delegátov už uvedených.

⁹ Anglický text tejto ústavy používa termín „workers” - „pracovníci”. Francúzsky text tejto ústavy používa termín „travailleurs” - „pracovníci”. Zákonník práce - Zákon č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov používa výraz „zamestnanci” a nepoužíva výraz „pracovníci”. Medzinárodná organizácia práce od svojho vzniku v roku 1919 až po súčasné obdobie vo svojich dokumentoch, najmä v dohovoroch a odporúčaniach používa v prevažnej väčšine prípadov výraz „pracovník”. Na základe prijatých záverov výboru pre pracovný pomer na 91. zasadnutí Generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce v júni 2003 v Ženeve sa uvádza v 1. bode - Výraz zamestnanec je právnym výrazom označujúcim osobu, ktorá je zmluvnou stranou určitého druhu právneho vzťahu, ktorý sa bežne označuje ako pracovný pomer. Výraz pracovník je širším výrazom, ktorý sa môže aplikovať na akéhokoľvek pracovníka, bez ohľadu na to, či je alebo nie je zamestnancom.

Štáty s najväčším priemyselným významom¹⁰

3. Správna rada určí, ak si to budú vyžadovať okolnosti, ktorí členovia organizácie dosahujú najväčší priemyselný význam, a určí pravidlá, ktoré zabezpečia, že všetky otázky týkajúce sa členov s najväčším priemyselným významom posúdi nestranný výbor skôr než o nich rozhodne správna rada. O odvolaní, ktoré vznesie ktorýkoľvek člen proti vyhláseniu správnej rady o členoch s najväčším priemyselným významom rozhodne konferencia, avšak odvolanie nemá odkladný účinok pri aplikácii tohto vyhlásenia, a to až dovtedy, kým konferencia o tomto odvolaní nerozhodne.

Zástupcovia zamestnávateľov a pracovníkov

4. Osoby zastupujúce zamestnávateľov a osoby zastupujúce pracovníkov, zvolia tak delegáti zamestnávateľov, ako aj delegáti pracovníkov na konferencii.

Funkčné obdobie

5. Funkčné obdobie správnej rady je trojročné. Ak sa po uplynutí tohto obdobia z akéhokoľvek dôvodu neuskutočnia voľby správnej rady, správna rada zostane vo funkcii, dovtedy kým sa takéto voľby neuskutočia.

Uvoľnené miesta, náhradníci a pod.

6. O metóde obsadzovania voľných miest a o vymenúvaní náhradníkov a o iných podobných otázkach môže rozhodovať správna rada, so súhlasom konferencie.

Predsedníctvo správnej rady

7. Správna rada si podľa potreby zo svojho streda zvolí predsedu a dvoch podpredsedov, z ktorých jeden musí byť osobou zastupujúcou niektorú vládu, jeden osobou, zastupujúcou zamestnávateľov a jeden osobou zastupujúcou pracovníkov.

Konanie - rokovací poriadok

8. Správna rada upraví svoje konanie podľa rokovacieho poriadku a určí termíny svojich zasadnutí. Mimoriadne zasadnutie sa koná v prípade, keď oň písomne požiadajú aspoň šesť členov správnej rady.

¹⁰ Brazília, Čína, Francúzsko, Nemecko, India, Taliansko, Japonsko, Ruská Federácia, Spojené Kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a USA.

ČLÁNOK 8

Generálny riaditeľ

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce, ktorého vymenúva správna rada koná podľa pokynov správnej rady a je zodpovedný za riadne vedenie Medzinárodného úradu práce, ako aj za ďalšie úlohy, ktoré mu určia.
2. Generálny riaditeľ alebo jeho zástupca sa zúčastňujú na všetkých zasadnutiach správnej rady.

ČLÁNOK 9

Personál, vymenovanie

1. Personál Medzinárodného úradu práce vymenúva generálny riaditeľ, podľa predpisov odsúhlasených správnu radou.
2. Pokiaľ je to možné so zreteľom na dosiahnutie najväčšej efektívnosti Medzinárodného úradu práce, generálny riaditeľ vyberie osoby rozličných národností.
3. Istý počet z týchto osôb tvoria ženy.

Medzinárodný charakter zodpovednosti

4. Pôsobenie generálneho riaditeľa a personálu má výlučne medzinárodný charakter. Pri plnení svojich povinností generálny riaditeľ ani personál nežiada alebo neprijíma pokyny od žiadnej vlády alebo od žiadneho orgánu mimo tejto organizácie. Zdržia sa akejkoľvek činnosti, ktorá by bola nezlučiteľná s ich postavením ako medzinárodných úradníkov, ktorí sú zodpovední len voči tejto organizácii.
5. Každý člen organizácie sa zaväzuje, že rešpektuje výlučne medzinárodný charakter pôsobenia generálneho riaditeľa a personálu a neusiluje sa ovplyvňovať ich pri vykonávaní ich zodpovedností.

ČLÁNOK 10

Funkcie Medzinárodného úradu práce

1. Medzi funkcie Medzinárodného úradu práce patrí zhromažďovanie a rozširovanie informácií o všetkých záležitostiach, ktoré sa týkajú medzinárodnej úpravy podmienok života a práce pracovníkov a najmä posudzovanie tých záležitostí, ktoré sa konferencii predkladajú ako návrhy so zámerom prijať medzinárodné dohovory, ako aj uskutočniť taký špeciálny prieskum, ktorý navrhne konferencia alebo správna rada.
2. Pri dodržaní prípadných pokynov správnej rady Medzinárodný úrad práce:

- a) pripraví dokumenty týkajúce sa rozličných bodov programu zasadnutí konferencie;
 - b) poskytne vládam na ich požiadanie a v rámci svojich prostriedkov všetku vhodnú pomoc, ktorá je v jeho právomoci, v súvislosti s vypracúvaním zákonov a predpisov na základe rozhodnutí konferencie a zlepšením administratívnej praxe a systémov dozoru;
 - c) vykonáva povinnosti, ktoré sa od neho vyžadujú podľa ustanovení tejto ústavy v súvislosti s účinným dodržiavaním dohovorov;
 - d) redakčne upravuje a vydáva publikácie v jazykoch, ktoré považuje správna rada za vhodné a ktoré sa zaoberajú problémami priemyslu a zamestnanosti medzinárodného významu.
3. Vo všeobecnosti má aj iné právomoci a povinnosti, ktoré môže určiť konferencia alebo správna rada.

ČLÁNOK 11

Vzťahy s vládami

Ministerstvá vlády ktoréhokoľvek z jej členov, ktoré sa zaoberajú otázkami priemyslu a zamestnanosti, môžu komunikovať priamo s generálnym riaditeľom prostredníctvom zástupcu ich vlády v Správnej rade Medzinárodného úradu práce alebo, ak takýto zástupca nie je, prostredníctvom iného kvalifikovaného oficiálneho predstavitel'a, ktorého môže na tento účel vymenovať príslušná vláda.

ČLÁNOK 12

Vzťahy s medzinárodnými organizáciami

1. Medzinárodná organizácia práce spolupracuje v rámci podmienok ustanovených touto ústavou s akoukoľvek všeobecnou medzinárodnou organizáciou poverenou koordináciou činnosti verejných medzinárodných organizácií, ktoré majú osobitnú zodpovednosť a s verejnými medzinárodnými organizáciami, ktoré majú osobitnú zodpovednosť v príbuzných oblastiach.
2. Medzinárodná organizácia práce môže urobiť potrebné opatrenia na to, aby sa zástupcovia verejných medzinárodných organizácií zúčastňovali bez hlasovacieho práva na jej rokovaníach.
3. Medzinárodná organizácia práce môže urobiť vhodné opatrenia na konzultácie podľa potreby s uznávanými medzinárodnými mimovládnyimi organizáciami vrátane medzinárodných organizácií zamestnávateľov, pracovníkov, poľnohospodárov a členov družstiev.

ČLÁNOK 13

Finančné a rozpočtové opatrenia

1. Medzinárodná organizácia práce môže uzavrieť vhodné finančné a rozpočtové dohody s Organizáciou Spojených národov.
2. Do prijatia takýchto dohôd alebo ak v akomkoľvek čase takéto dohody nie sú v platnosti:
 - a) každý z členov uhradza cestovné výdavky a výdavky spojené s pobytom svojich delegátov a ich poradcov alebo zástupcov, ktorí sa zúčastnia na zasadnutiach konferencie, prípadne správnej rady;
 - b) všetky ostatné náklady Medzinárodného úradu práce a zasadnutí konferencie alebo správnej rady uhradza generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce zo všeobecného rozpočtu Medzinárodnej organizácie práce;
 - c) ustanovenia o schvaľovaní, rozdelení a tvorbe rozpočtu Medzinárodnej organizácie práce musí odsúhlasiť konferencia dvojtretinovou väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov, rozpočet a opatrenia na rozdelenie výdavkov medzi členov organizácie sa predložia na schválenie vo výbore vládnych zástupcov.
3. Výdavky Medzinárodnej organizácie práce znášajú členovia v súlade s opatreniami platnými na základe odseku 1 alebo 2 písm. c) tohto článku.

Zameškané platby príspevkov

4. Člen organizácie, ktorý mešká s úhradou svojho finančného príspevku organizácii nemá právo hlasovať na konferencii, v správnej rade alebo ktoromkoľvek výbore alebo pri voľbách členov správnej rady, ak sa výška ním zameškaných platieb rovná alebo presahuje výšku príspevkov za predchádzajúce dva celé roky. Konferencia však môže dvojtretinovou väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov povoliť takému členovi hlasovať, ak príde k záveru, že neplatenie bolo zapríčinené okolnosťami, ktoré tento člen nemohol ovplyvniť.

Finančná zodpovednosť generálneho riaditeľa

5. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce zodpovedá správnej rade za riadne čerpanie fondov Medzinárodnej organizácie práce.

II. KAPITOLA - KONANIE (POSTUP - ČINNOSŤ)

ČLÁNOK 14

Program konferencie

1. Program všetkých zasadnutí konferencie zostavuje správna rada, ktorá posúdi každý návrh do programu, ktorý predloží vláda ktoréhokoľvek z členov alebo ktorákoľvek reprezentatívna organizácia oprávnená podľa článku 3 alebo ktorákoľvek verejná medzinárodná organizácia.

Príprava konferencie

2. Správna rada vypracuje zásady zabezpečenia dôkladnej technickej prípravy a potrebných konzultácií členov, ktorých sa to predovšetkým týka, a to formou prípravnej konferencie alebo iným spôsobom, avšak predtým, než konferencia prijme dohovor alebo odporúčanie.

ČLÁNOK 15

Doručovanie programu a správ predkladaných konferencií

1. Generálny riaditeľ pôsobí ako generálny tajomník konferencie a zabezpečí doručenie programu tak, aby ho členovia dostali štyri mesiace pred zasadnutím konferencie a prostredníctvom nich aj mimovládni delegáti, keď sa vymenujú.
2. Správy ku každému bodu programu sa odošlú tak, aby ich členovia dostali načas a aby mali možnosť dostatočne sa s nimi oboznámiť pred zasadnutím konferencie. Správna rada upraví vykonávanie tohto ustanovenia.

ČLÁNOK 16

Námietky voči programu

1. Ktorákoľvek z vlád členov môže vzniesť námietky voči zaradeniu ktoréhokoľvek bodu alebo bodov do programu zasadnutia. Dôvody takejto námietky sa uvedú vo vyhlásení adresovanom generálnemu riaditeľovi, ktorý ho pošle všetkým členom organizácie.
2. Body, voči ktorým bola takáto námietka vznesená, sa však z programu zasadnutia nevylúčia, ak konferencia dvojtretinovou väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov rozhodne, aby sa o nich rokovalo.

Zaradenie nových bodov na konferencii

3. Ak konferencia rozhodne (odlišne od predchádzajúceho odseku) dvojtretinovou väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov, že určitú záležitosť prerokuje konferencia, takáto záležitosť sa zaradí do programu na nasledujúce zasadnutie.

ČLÁNOK 17

Predsedníctvo konferencie, postup a výbory

1. Konferencia si zvolí prezidenta a troch viceprezidentov. Jedným z viceprezidentov je vládny delegát, jedným delegát zamestnávateľov a jedným delegát pracovníkov. Konferencia schváli svoj vlastný rokovací poriadok a môže ustanoviť výbory, ktoré prerokujú akúkoľvek záležitosť, ktorú konferencia uzná za potrebnú a podajú o nej správu.

Hlasovanie

2. S výnimkou požiadavky silnejšej väčšiny toho, čo je výslovne zakotvené v tejto ústave, alebo na základe akéhokoľvek dohovoru alebo iného záväzného dokumentu, ktorým sa priznávajú určité právomoci konferencii, alebo finančných a rozpočtových opatrení prijatých podľa článku 13, o všetkých záležitostiach sa rozhoduje jednoduchou väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov.

Uznášaniaschopnosť

3. Hlasovanie je neplatné, ak je celkový počet odovzdaných hlasov nižší než polovica delegátov zúčastnených na konferencii.

ČLÁNOK 18

Technickí experti

Konferencia môže do ustanovených výborov zaradiť technických expertov-odborných poradcov bez hlasovacieho práva.

ČLÁNOK 19

Dohovory a odporúčania¹¹

Rozhodnutia konferencie

1. Keď konferencia rozhodne o zaradení návrhov týkajúcich sa určitej záležitosti do programu rokovania, určí, či tieto návrhy majú mať formu a) medzinárodného dohovoru alebo b) odporúčania, aby sa reagovalo na okolnosti, že prerokovaný predmet návrhu alebo niektorý jeho aspekt sa nepovažuje za vhodný alebo primeraný v danom čase, aby mal formu dohovoru.

Požadovaná väčšina

2. Na prijatie dohovoru alebo odporúčania v ktoromkoľvek prípade je pri záverečnom hlasovaní na konferencii potrebná dvojtretinová väčšina hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov.

Úpravy pre osobitné miestne podmienky

3. Pri zostavovaní akéhokoľvek dohovoru alebo odporúčania všeobecného dosahu konferencia berie ohľad na krajiny, v ktorých klimatické podmienky, zaostávajúci rozvoj organizácie priemyslu alebo iné osobitné okolnosti spôsobujú, že sa priemyselné podmienky podstatne odlišujú, a posúdi také modifikácie, ktoré považuje za potrebné, aby to zodpovedalo stavu v daných krajinách.

Pôvodné texty

4. Dva exempláre dohovoru alebo odporúčania sa stanú hodnovernými podpismi prezidenta konferencie a generálneho riaditeľa. Jeden z týchto exemplárov sa uloží v archíve Medzinárodného úradu práce a druhý u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Generálny riaditeľ pošle overenú kópiu dohovoru alebo odporúčania každému členovi.

¹¹ Príslušný dohovor Medzinárodnej organizácie práce je druhom medzinárodnej pracovnej normy - druhom medzinárodnej zmluvy, najmä podľa Viedenského dohovoru o zmluvnom práve z roku 1969, porov. č. 15/1988 Zb. Príslušný dohovor Medzinárodnej organizácie práce zaväzuje člena (členský štát) Medzinárodnej organizácie práce, ak ho ratifikuje. Príslušné odporúčanie Medzinárodnej organizácie práce je druhom medzinárodnej pracovnej normy, ktoré členovia (členské štáty) Medzinárodnej organizácie práce neratifikujú, pretože odporúčanie nie je druhom medzinárodnej zmluvy, najmä podľa Viedenského dohovoru o zmluvnom práve z roku 1969, porov. č. 15/1988 Zb. a ani ich odporúčanie nezaväzuje. Členovia (členské štáty) Medzinárodnej organizácie práce vo vzťahu k príslušnému odporúčaniam Medzinárodnej organizácie práce plnia svoje záväzky v súlade s článkom 19 ods. 6 tejto ústavy. Cieľom prijatia príslušného odporúčania Medzinárodnej organizácie práce Generálnou konferenciou Medzinárodnej organizácie práce je okrem iného najmä ponúknuť členom (členským štátom) Medzinárodnej organizácie práce úpravu vymedzených pracovných vzťahov a záležitostí (vecí) alebo úpravu vymedzených sociálnych vzťahov a záležitostí (vecí) v takom rozsahu, takým spôsobom a takými prostriedkami, ako sa to uvádza v príslušnom odporúčaní.

Závazky členov z dohovorov

5. V prípade dohovoru:

a) dohovor sa rozošle všetkým členom na ratifikáciu;

b) každý člen sa zaväzuje, že dohovor predloží orgánu alebo orgánom, do právomoci ktorých záležitosť patrí, a to najneskôr do jedného roka od skončenia zasadnutia konferencie, alebo ak to pre výnimočné okolnosti nie je možné, v priebehu jedného roka, potom tak urobí v najskoršom možnom čase, avšak v nijakom prípade nie neskôr než do 18 mesiacov od skončenia zasadnutia konferencie, aby sa urobili zákonné alebo iné opatrenia s ním súvisiace;

c) členovia informujú generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce o opatreniach, ktoré sa prijali v súlade s týmto článkom na to, aby sa dohovor dostal pred uvedený príslušný orgán alebo orgány, spolu s podrobnými údajmi o orgáne alebo orgánoch, ktoré sa považujú za príslušné, a o ich rozhodnutiach;

d) ak člen dosiahne súhlas orgánu alebo orgánov, do ktorých právomoci daná záležitosť patrí, oznámi formálnu ratifikáciu dohovoru generálnemu riaditeľovi a urobí nevyhnutné opatrenia na to, aby sa ustanovenia dohovoru stali účinnými;

e) ak člen nedosiahne súhlas príslušného orgánu alebo orgánov, do právomoci ktorých daná záležitosť patrí, nemá ďalšie záväzky, okrem toho, že generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce v primeraných intervaloch podľa rozhodnutia správnej rady oznámi, aký je stav jeho zákonov a praxe, so zreteľom na veci zakotvené v dohovore, s poukazom na rozsah, v ktorom boli uvedené do platnosti, alebo v ktorom sa navrhuje uvedenie do platnosti ktoréhokoľvek ustanovenia dohovoru prostredníctvom vnútroštátneho zákonodarstva, administratívnych opatrení, kolektívnych zmlúv alebo inak, pričom uvedie ťažkosti, ktoré bránia alebo oddiaľujú ratifikáciu dohovoru.

Závazky členov z odporúčaní

6. V prípade odporúčania:

a) odporúčanie sa rozošle všetkým členom na účely preskúmania jeho účinkov a uplatnenia vo vnútroštátnom zákonodarstve alebo iným spôsobom;

b) každý člen sa zaväzuje, že odporúčanie predloží orgánu alebo orgánom, do právomoci ktorých záležitosť patrí, a to najneskôr do jedného roka od skončenia zasadnutia konferencie, alebo ak to pre výnimočné okolnosti nie je možné, v priebehu jedného roka, potom tak urobí v najskoršom možnom čase, avšak v nijakom prípade nie neskôr než do 18 mesiacov od skončenia zasadnutia konferencie, aby sa urobili zákonné alebo iné opatrenia s ním súvisiace;

c) členovia informujú generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce o opatreniach, ktoré sa prijali v súlade s týmto článkom na to, aby sa odporúčanie dostalo pred spomínaný príslušný orgán alebo orgány, spolu s podrobnými údajmi o orgáne alebo orgánoch, ktoré sa považujú za príslušné, a o ich rozhodnutiach;

d) s výnimkou predloženia odporúčania príslušnému orgánu alebo orgánom, nemajú členovia nijaké ďalšie záväzky okrem toho, že oboznámia generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce v primeraných intervaloch podľa požiadaviek správnej rady, so zákonmi a praxou v ich krajine, pokiaľ ide o veci, s ktorými sa dané odporúčanie zaoberá, s poukázaním na rozsah, v ktorom boli ustanovenia odporúčania uvedené do platnosti, alebo v ktorom sa navrhuje ich uvedenie do platnosti, ako aj tie zmeny v týchto ustanoveniach, ktoré sa považujú za potrebné alebo sa môžu považovať za potrebné na ich prijatie alebo použitie.

Záväzky federálnych štátov

7. V prípade federálneho štátu sa uplatnia tieto ustanovenia:

a) pokiaľ pôjde o dohovory a odporúčania, na ktoré federálna vláda v súlade so svojim ústavným systémom použije federálny postup, záväzky federálneho štátu sú tie isté, ako záväzky členov, ktorí nie sú federálnymi štátmi;

b) pokiaľ pôjde o dohovory a odporúčania, pri ktorých federálna vláda podľa svojho ústavného systému považuje úplné alebo čiastočné použitie postupu svojich členských štátov, provincií alebo kantónov za vhodnejšie než postupu na úrovni federácie, potom federálna vláda:

i) vykoná v súlade so svojou ústavou a ústavami príslušných členských štátov, provincií alebo kantónov, účinné opatrenia, aby takéto dohovory a odporúčania predložila najneskôr do osemnástich mesiacov od skončenia zasadnutia konferencie príslušným federálnym, štátnym, provinčným alebo kantónálnym orgánom, aby prijali zákonné alebo iné s nimi súvisiace opatrenia;

ii) zariadi po súhlase s vládami príslušných zainteresovaných štátov, provincií alebo kantónov, aby sa uskutočnili periodické konzultácie medzi federálnymi orgánmi a orgánmi štátu, provincie alebo kantónu s cieľom podniknúť koordinované kroky v rámci federálneho štátu v záujme účinného uplatnenia ustanovení takýchto dohovorov a odporúčaní;

iii) informuje generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce o prijatých opatreniach v súlade s týmto článkom a o tom, ako sa dohovory a odporúčania predložili príslušným federálnym, štátnym provinčným alebo kantónálnym orgánom, pričom uvedie podrobné informácie o orgánoch, a o rozhodnutiach, ktoré prijali;

iv) pokiaľ pôjde o dohovor, ktorý neratifikovala, generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce, v primeraných intervaloch podľa požiadaviek správnej rady oboznámi so stavom zákonov a praxe v rámci federácie a jej členských štátov, provincií alebo kantónov, pokiaľ sa daného dohovoru týka, s poukázaním na rozsah, v akom sa ktorékoľvek ustanovenie daného dohovoru stalo účinným alebo sa navrhuje jeho účinnosť prostredníctvom vnútroštátneho zákonodarstva, administratívnymi opatreniami, v kolektívnych zmluvách alebo iným spôsobom;

v) pokiaľ pôjde o každé odporúčanie generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce v primeraných intervaloch podľa požiadaviek správnej rady podá správu o stave zákonov a praxe v rámci federácie a jej členských štátov, provincií alebo kantónov, pokiaľ sa daného odporúčania týka s poukázaním na rozsah, v ktorom sa ustanovenia odporúčania uviedli do platnosti alebo v ktorom sa navrhuje ich uvedenie do platnosti, ako aj tie zmeny v týchto ustanoveniach, ktoré sa považujú za potrebné, alebo sa môžu považovať za potrebné na ich prijatie alebo použitie.

Účinnok dohovorov a odporúčaní na platné výhodnejšie ustanovenia

8. Prijatie dohovoru alebo odporúčania konferenciou alebo ratifikácia dohovoru členom nemá v nijakom prípade nepriaznivý dopad na zákon, rozhodnutie, obyčaj alebo dohodu, ktoré upravujú výhodnejšie podmienky príslušných pracovníkov, než sú tie, ktoré upravuje dohovor alebo odporúčanie.

ČLÁNOK 20

Registrácia v Organizácii Spojených národov

Dohovor ratifikovaný uvedeným spôsobom generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce zašle generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov na registráciu v súlade s ustanoveniami článku 102 Charty Organizácie Spojených národov a je záväzný len pre tých členov, ktorí ho ratifikujú.

ČLÁNOK 21

Dohovory neprijaté konferenciou

1. Ak akýkoľvek návrh dohovoru predložený konferencii pri záverečnom hlasovaní nezíska podporu dvojtretinovej väčšiny hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov, členovia organizácie napriek tomu majú právo medzi sebou sa dohodnúť na tom, že s dohovorom súhlasia.
2. S takto odsúhlaseným dohovorom, zainteresované vlády oboznámia generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu práce a generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov a požiadajú o jeho zaregistrovanie v súlade s ustanoveniami článku 102 Charty Organizácie Spojených národov.

ČLÁNOK 22

Výročné správy o ratifikovaných dohovoroch

Každý člen súhlasí, že pre Medzinárodný úrad práce vypracuje výročnú správu o opatreniach, ktoré prijal v záujme účinnosti ustanovení dohovorov, ktorých zmluvnou stranou je. Tieto správy sa vypracujú vo forme a s obsahovými náležitosťami podľa požiadaviek správnej rady.

ČLÁNOK 23

Skúmanie a predloženie správ

1. Generálny riaditeľ na najbližšom zasadnutí konferencie predloží stručné zhrnutie informácií a správ, ktoré mu predložili členovia podľa článkov 19 a 22.
2. Každý člen podľa článku 3 oboznámi uznané reprezentatívne organizácie s kópiami informácií a správ predložených generálnemu riaditeľovi v súlade s článkami 19 a 22.

ČLÁNOK 24

Námietky vo veci nedodržavania dohovorov

V prípade, keď profesijne združenie zamestnávateľov alebo pracovníkov podá námietky Medzinárodnému úradu práce, že člen nezabezpečil v rámci svojho zákonodarstva efektívne dodržiavanie dohovoru, ktorého zmluvnou stranou tento člen je, správna rada môže tieto námietky predložiť vláde, voči ktorej boli vznesené a môže túto vládu vyzvať, aby k tejto záležitosti vypracovala vyhlásenie, ktoré považuje za vhodné.

ČLÁNOK 25

Zverejnenie námietok

Ak od príslušnej vlády nedostane vyhlásenie v primeranom čase alebo ak takéto vyhlásenie nepovažuje za uspokojivé, správna rada má právo zverejniť námietky a vyhlásenie v prípade, keď nejaké dostane, ako odpoveď na námietky.

ČLÁNOK 26

Sťažnosť na nedodržovanie dohovoru

1. Ktorýkoľvek člen má právo podať sťažnosť na Medzinárodný úrad práce, ak nie je spokojný s tým, ako iný člen zabezpečuje dodržiavanie dohovoru, ktorý obaja členovia ratifikovali v súlade s predchádzajúcimi článkami.
2. Správna rada môže, ak to považuje za vhodné, predtým, než sťažnosť postúpi vyšetrovacej komisii, tak ako to je ďalej ustanovené, celú záležitosť predložiť príslušnej vláde, a to spôsobom, upraveným v článku 24.
3. Ak správna rada nepovažuje za potrebné predložiť sťažnosť príslušnej vláde, alebo v prípade, keď takúto sťažnosť príslušnej vláde predložila a v primeranom čase nedostala nijaké vyhlásenie alebo ho síce dostala, ale ho nepovažuje za uspokojivé, môže správna rada vymenovať vyšetrovaciu komisiu, ktorá sťažnosť prerokuje a podá o tom správu.
4. Správna rada môže takto postupovať aj na základe svojho vlastného návrhu alebo po prevzatí sťažnosti od delegáta konferencie.
5. Keď správna rada posudzuje akúkoľvek záležitosť, ktorá bola vznesená podľa článku 25 alebo 26, vláda, ktorej sa to týka, je oprávnená, ak nie je v nej zastúpená, poslať svojho zástupcu na rokovanie správnej rady, ak sa bude táto záležitosť prerokúvať. Príslušná vláda dostane včas oznámenie dátumu, kedy sa bude daná záležitosť prerokúvať.

ČLÁNOK 27

Spolupráca s vyšetrovacou komisiou

Členovia súhlasia s tým, že v prípade postúpenia sťažnosti vyšetrovacej komisii podľa článku 26, každý či už je priamo zainteresovaný na danej sťažnosti, alebo nie, dá k dispozícii vyšetrovacej komisii všetky informácie, ktoré má a ktoré sa vzťahujú na predmet sťažnosti.

ČLÁNOK 28

Správa vyšetrovacej komisie

Keď vyšetrovacia komisia prešetrí úplne sťažnosť, pripraví správu, v ktorej uvedie svoje zistenia o všetkých podstatných skutočnostiach umožňujúcich vymedzenie spornej záležitosti medzi zainteresovanými stranami a prijme také odporúčania, ktoré považuje za vhodné a potrebné na uspokojenie sťažujúcej sa vlády, a určí čas, v ktorom by sa mali vykonať.

ČLÁNOK 29

Opatrenia na základe správy vyšetrovacej komisie

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce predloží správu vyšetrovacej komisie správnej rade a každej vláde, ktorej sa sťažnosť týka, a zverejní ju.
2. Každá z vlád do troch mesiacov oznámi generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, či prijíma, alebo neprijíma odporúčania uvedené v správe komisie; a ak ich neprijme, oznámi im, či navrhuje tento spor predložiť Medzinárodnému súdnemu dvoru.

ČLÁNOK 30

Porušenie povinnosti predložiť dohovory alebo odporúčania príslušným orgánom

V prípade, keď člen nevykoná opatrenia uvedené v článku 19 ods. 5 písm. b), ods. 6 písm. b) alebo ods. 7 písm. b) (i), ak ide o dohovor alebo odporúčanie, je iný člen oprávnený upozorniť na túto záležitosť správnu radu. V prípade, keď správna rada zistí, že došlo k takémuto neplneniu, celú záležitosť postúpi konferencii.

ČLÁNOK 31

Rozhodnutia Medzinárodného súdneho dvora

Proti rozhodnutiu Medzinárodného súdneho dvora pokiaľ ide o sťažnosť alebo záležitosť, ktorú mu predložili v súlade s článkom 29, nie je prípustné odvolanie.

ČLÁNOK 32

Medzinárodný súdny dvor môže akýkoľvek záver alebo odporúčanie vyšetrovacej komisie potvrdiť, pozmeniť alebo zrušiť.

ČLÁNOK 33

Nevykonanie odporúčaní vyšetrovacej komisie alebo Medzinárodného súdneho dvora

Ak člen nevykoná v určenom čase odporúčania obsiahnuté v správe vyšetrovacej komisie alebo v rozhodnutí Medzinárodného súdneho dvora, správna rada môže odporučiť konferencii také opatrenia, ktoré považuje za rozumné a vhodné na zabezpečenie vykonávania uvedených odporúčaní.

ČLÁNOK 34

Splnenie odporúčaní vyšetrovacej komisie alebo Medzinárodného súdneho dvora

Vláda, ktorá si nespĺnila svoj záväzok, môže správnu radu kedykoľvek informovať, že prijala opatrenia potrebné podľa odporúčania vyšetrovacej komisie alebo uvedené v rozhodnutí Medzinárodného súdneho dvora a môže ju požiadať o zostavenie vyšetrovacej komisie na overenie svojho tvrdenia. V danom prípade sa uplatnia ustanovenia článkov 27, 28, 29, 31 a 32. V prípade, keď správa vyšetrovacej komisie alebo rozhodnutie Medzinárodného súdneho dvora je v prospech vlády, ktorá si predtým nespĺnila svoj záväzok správna rada odporučí, aby sa odporúčania podľa článku 33 zrušili.

III. KAPITOLA

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 35

Aplikácia dohovorov na mimometropolitných územiach

1. Členovia sa zaväzujú, že dohovory, ktoré ratifikovali v súlade s ustanoveniami tejto ústavy, aplikujú aj na mimometropolitné územia, za ktorých medzinárodné vzťahy zodpovedajú vrátane poručenských území, pre ktoré sú spravujúcim orgánom s výnimkou prípadov, keď predmet dohovoru patrí do právomoci samosprávy územia alebo dohovor je nepoužiteľný z dôvodov miestnych podmienok alebo v dôsledku takých zmien, ktoré sú potrebné na prispôbenie dohovoru miestnym podmienkam.
2. Každý člen, ktorý dohovor ratifikuje, predloží čo najskôr generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce vyhlásenie, v ktorom oznámi, s ohľadom na územia, ktoré sú uvedené v odsekoch 4 a 5, rozsah záväzku o použití

ustanovení dohovoru a uvedie všetky informácie a skutočnosti, ktoré dohovor ustanovuje.

3. Každý člen, ktorý predložil vyhlásenie podľa predchádzajúceho odseku, môže po určitom čase podľa potreby, v súlade s podmienkami dohovoru predložiť ďalšie vyhlásenie, ktorým sa pozmenia podmienky predchádzajúceho vyhlásenia, a uvedie v ňom stav použitia dohovoru na územiach podľa predchádzajúceho odseku.
4. Ak je predmetom dohovoru záležitosť patriaca do právomoci samosprávnych orgánov mimometropolitného územia, člen zodpovedný za medzinárodné vzťahy takéhoto územia, čo najskôr upovedomí o dohovore vládu územia, aby prijala zákonodarne alebo iné opatrenia. Člen po dohode s vládou územia, môže predložiť generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce vyhlásenie o prijatí záväzkov z dohovoru v mene tohto územia.
5. Vyhlásenie, ktorým sa prijímajú záväzky dohovoru, môžu predložiť generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce:

a) dvaja alebo viacerí členovia organizácie pri územiach, ktoré sú pod ich spoločnou správou, alebo

b) ktorýkoľvek medzinárodný orgán, ktorý zodpovedá za správu územia na základe Charty Organizácie Spojených národov, alebo iných ustanovení platných pre dané územie.

6. Prijatie záväzkov dohovoru podľa odseku 4 alebo 5 zahŕňa aj prijatie záväzkov dohodnutých v dohovore v mene príslušného územia a záväzkov, ktoré sa na základe ústavy organizácie vzťahujú na ratifikované dohovory. Vyhlásenie o prijatí môže bližšie špecifikovať takú úpravu ustanovení dohovorov, ktorá je nevyhnutná na ich prispôbenie miestnym podmienkam.
7. Každý člen alebo medzinárodný orgán, ktorý predložil vyhlásenie na základe odseku 4 alebo 5 tohto článku, môže opakovane v súlade s podmienkami dohovoru predložiť ďalšie vyhlásenie, ktorým sa menia podmienky predchádzajúceho vyhlásenia alebo ktorým sa vypovedá platnosť prijatia záväzkov dohovoru v mene príslušného územia.
8. Ak sa záväzky z dohovoru neprijali v mene územia, na ktoré sa vzťahuje odsek 4 alebo 5 tohto článku, člen alebo členovia alebo príslušný medzinárodný orgán podajú generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce správu o stave práva a praxe na danom území vo vzťahu k otázkam, ktoré sú predmetom dohovoru, a v správe sa ukáže rozsah, v ktorom sa stanú účinnými alebo sa navrhuje, aby sa stali účinnými, ustanovenia dohovoru prostredníctvom vnútroštátneho zákonodarstva, administratívnymi opatreniami, kolektívnymi zmluvami alebo iným spôsobom a uvedú sa ťažkosti, ktoré bránia alebo spôsobujú odklad prijatia dohovoru.

ČLÁNOK 36

Zmeny v ústave

Zmeny v tejto ústave, ktoré prijíma konferencia dvojtretinovou väčšinou hlasov prítomných a hlasujúcich delegátov, nadobudnú účinnosť, keď ich ratifikujú alebo prijmú dve tretiny členov organizácie, vrátane piatich z desiatich členov zastúpených v správnej rade z členov s najväčším priemyselným významom, v súlade s ustanoveniami článku 7 odseku 3 ústavy.

ČLÁNOK 37

Výklad ústavy a dohovorov

1. Akákoľvek otázka alebo spor vo veci výkladu ústavy alebo akéhokoľvek následného dohovoru, prijatého členmi na základe ustanovení tejto ústavy, sa predloží na rozhodnutie Medzinárodnému súdnemu dvoru.
2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 tohto článku môže správna rada vypracovať a predložiť konferencii na odsúhlasenie pravidiel, ktoré upravujú vymenovanie tribunálu na urýchlené vybavenie sporu alebo otázky vo veci výkladu dohovoru, ktoré sa mu predložia v súlade s podmienkami dohovoru alebo ich môže predložiť správna rada. Akýkoľvek použiteľný rozsudok alebo odborný posudok Medzinárodného súdneho dvora je záväzný pre tribunál, zriadený na základe tohto odseku. Rozhodnutie, ktoré tribunál vynesie, sa pošle členom organizácie a ich pripomienky k nemu sa predložia konferencii.

ČLÁNOK 38

Regionálne konferencie

1. Medzinárodná organizácia práce môže zvolať regionálne konferencie a založiť regionálne inštitúcie, ktoré pokladá za užitočné pre splnenie cieľov a zámerov organizácie.
2. Právomoci, funkcie a postup regionálnych konferencií sa spravujú pravidlami, ktoré správna rada po vypracovaní predloží na schválenie Generálnej konferencii Medzinárodnej organizácie práce.

IV. KAPITOLA
ROZLIČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 39

Právne postavenie organizácie

Medzinárodná organizácia práce má úplnú právnu subjektivitu a najmä má spôsobilosť:

- a) uzatvárať zmluvy;
- b) nadobúdať nehnuteľný a hnutel'ný majetok a nakladať s ním;
- c) začať súdne konanie.

ČLÁNOK 40

Výsady a imunity

1. Medzinárodná organizácia práce požíva na území svojho člena výsady a imunity potrebné na dosiahnutie jej zámerov.
2. Takisto delegáti konferencie, členovia správnej rady a generálny riaditeľ a úradníci Medzinárodného úradu práce požívajú výsady a imunity potrebné na nezávislý výkon ich funkcií v organizácii.
3. Výsady a imunity upraví samostatná dohoda, ktorú vypracuje organizácia a schvália členské štáty.